نگاهی به فیلم گورکن

شروع بی پایان

رویا سلیمی

«گورکن» تریلری خانوادگی محصور در میان نمادهاست. فیلم بیش از آنکه بر اصول ابتدایی مانند شخصیت‌پردازی و چفت و بست داستانی متمرکز باشد، سعی دارد با ابراز مکرر نمادهایی که در سطوح مختلف آنها را به نمایش می‌گذارد، به بیان موضوعاتی دیگر بپردازد. به گزارش مردم سالاری آنلاین، نمادهایی مانند گورکن، خانه موریانه زده، عید قربان، شیرینی پزی، پرورش قارچ و... که هر کدام از این نمادها در پیوند با شخصیت‌های داستان فیلم، قرار است به بسط و گسترش ایده فیلم بینجامد و آن را فراتر از داستان دو خطی فیلم سازد. به نوعی بار تعمیم‌پذیری مفهوم نهفته در فیلم که البته حرف جدیدی هم نیست، قرار است با اهرم نماد به نتیجه برسد.

اما این نمادسازی‌ها و جایگزینی آنها بر مفاهیم اصلی و اولیه فیلم، نه تنها به جذابیت اثر نمی‌انجامد و آن را تعمیم‌پذیر نمی‌سازد، بلکه کارکرد اولیه هر فیلمی را نیز سلب می‌کند. روایت گروگانگیری پسر بچه‌ای که هیچ اطلاعاتی از او نداریم در خانواده‌ای که چندین اطلاعات سطحی از اعضایش به نمایش می‌گذارد، نمی‌تواند همدلی مخاطب را بعد از ده دقیقه اول به همراه داشته باشد. البته این اصل به دلیل پایان‌بندی آن در این فیلمنامه الزامی به نظر می‌رسید. به دلیل روابط در هم تنیده و پیچیده شخصیت‌ها با یکدیگر که گویی گذشته‌ای پر چالش و مسئله‌داری با یکدیگر دارند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بود. چرا که به گواه خود فیلم، موریانه از درون اسکلت و بطن خانه در دل آن نفوذ کرده و قطعا شناخت این موریانه با ذره بین موریانه یابی که اینجا پیشینه روابط شخصیت‌هاست، امکانپذیر می‌بود. اما این اتفاق تا پایان فیلم رخ نمی‌دهد. شاید علت این عدم اطلاع از گذشته شخصیت‌ها به نفع پایان‌بندی غافلگیرانه فیلم رقم خورده است که در اینجا همان بحث عدم اطلاع مخاطب و غیرخودی دانستن آن در روند قصه، مسئله روایت فیلم را با مشکلات اساسی مواجه خواهد کرد، چنانچه که در اینجا این مشکل اساسی‌ترین مسئله «گورکن» می‌شود و حفره قصه‌گویی ناقص و مقتصدانه آن نه تنها تعلیق فیلم را بالاتر نمی‌برد، بلکه از بیست دقیقه بعد از شروع فیلم تا لحظه پایانی، دنبال کردن آن را سخت و حوصله‌سر بر می‌کند. ضمن اینکه غافلگیری انتهایی نیز به دلیل نبود اطلاعات کافی در چیدمان فیلمنامه، تاثیر قابل ملاحظه‌ای که باید بر مخاطب بگذارد را مختل می‌کند. چرا که اساسا منطق اتفاق پایانی بر هیچ بنا شده است و عملا کاری از پیش نمی‌برد. بنابراین فیلمساز به نتیجه مورد نظر نمی‌رسد و پس از پایان فیلم، مخاطب نه تنها میخکوب نمی‌شود، بلکه باورپذیری اتفاق در ذهن او شکل نخواهد گرفت. اما نبود اطلاعات در برخی موارد حتی به پایان‌بندی نیز ارتباطی ندارد و عملا دیگر شخصیت‌ها نیز برای مخاطب چندان تعریف درستی نمی‌شوند تا در ادامه مسائل آنها به همدردی و همراهی بیانجامد. شخصیت سوده با بازی ویشکا آسایش، گذشته‌ای تلخ از پدر و همسر سابقش دارد، اما اطلاعاتی در مورد مشکل او با همسر سابق و پدرش داده نمی‌شود. اینکه او حاضر است بحران ربوده شدن پسرش را حتی به پدر او نیز نگوید، بدون هیچ دلیلی رخ می‌دهد. ضمن اینکه درا دامه وقتی همسر سابق او متوجه این اتفاق می‌شود، علیرغم انتظار سوده، او تماما در جهت حل مشکل عمل می‌کند و نقش یک پدر مسولیت‌پذیر و مهربان را ایفا می‌کند. یکی از معدود خصوصیت‌های سوده، عدم اعتماد او به اشخاص است. از پلیس تا همسر سابق و پدرش و دیگران، غیرقابل اعتماد هستند و او نمی‌تواند به آنها اعتماد کند. علت این بی اعتمادی نیز مشخص نمی‌شود و در نهایت او در بحبوحه گروگانگیری، به هر ریسمانی متوسل می‌شود، حتی اگر ریسمان پوسیده پدر، همسر یا دوست و آشنا باشد. این ویژگی بدون کارکرد باقی می‌ماند و به عنوان یک نمادی در شخصیت این فرد بی ثمر کاشته شده است. اما بازی خوب و قابل قبول ویشکا آسایش در شخصیت مادری بحران زده، می‌تواند برخی از مشکلات شخصیت‌پردازی او را در سایه نگه دارد و جنس بازی او به همدلی مخاطب کمک کند.

اما در بحث نمادهای متعدد فیلم که قرار است فراتر از موضوع اصلی فیلم عمل کند، بسیار می‌توان به رمزگشایی پرداخت. اما در ابتدا باید لزوم و اهمیت این نمادها در خط اصلی داستان مشخص شود. در رسیدن مخاطب به نقطه پایانی قصه، نمادها بی کارکرد و به نوعی خارج از قاب محسوب می‌شوند. بیشتر آنها را اگر از فیلم حذف کنیم، لطمه‌ای به ساختار اصلی روایی آن نخواهد زد. ضمن اینکه تدوین موازی سکانس آخر فیلم، همزمانی لحظه‌ای که گورکن وارد خانه می‌شود و به قصد شناسایی لانه موریانه به جستجو می‌پردازد، با زمانی که سوده در میان فایل‌های مختلف به حقیقت اصلی ماجرا دست پیدا می‌کند، واجد رمزگشایی از برخی نمادهای آن است. اما وقتی مخاطب به این رمزگشایی معماگونه از نمادها می‌رسد، مشخص نیست چه درکی باید بیش از این تطبیق صوری به دست آورد. شاید تنها جواب همان تعمیم باشد. اینکه در جامعه‌ای که از درون دچار انواع و اقسام آسیب‌ها و فسادهاست، برخی دلسوزانه و با مهری مادری، به موشکافی این آسیب‌ها پرداخته و ریشه‌یابانه آنها را از بطن ساختمان جامعه شناسایی می‌کنند. در ادامه اما، تیتراژ پایانی فیلم از راه می‌رسد و مهر مادری پس از رسیدن به منشا فساد، با شیون و فریاد کار دیگری ندارد. فیلمساز در مقابل این حجم از موریانه‌ای که بطن جامعه به زعم او جاخوش کرده است، تنها به مرثیه‌سرایی می‌پردازد و مانند شخصیت اصلی فریادی از سر ناباوری و ناتوانی سر می‌دهد.

ضمن اینکه از اساس این نمادپردازی لزومی نداشت و تنها به ژست پیچیده نمایی فیلم کمک کرده است. پایان‌بندی نیز به مانند الگوی فیلم‌های کوتاه این روزهای سینمای ایران، یک ویژگی دارد و آن هم پایانی غافلگیرانه است. به نوعی در اوج خداحافظی کردن و مخاطب را با سوالاتی متفاوت رها ساختن به عنوان کلید روایت آن محسوب می‌شود. البته شاید این شیوه در فیلم کوتاه به جواب درستی برسد اما در فیلم بلندی مانند «گورگن» به چیزهایی بیشتر از پایان غافلگیرانه نیاز بود.

فیلم «قهرمان» از بخت‌های اصلی اسکار ۲۰۲۲ محسوب می‌شود

فرصت تاریخ‌سازی سینمای ایران در جوایز اسکار

براساس جدیدترین پیش بینی، فیلم «قهرمان» در شاخه بهترین فیلم، کارگردانی، فیلمنامه اصلی و بهترین فیلم بین‌المللی سال از بخت‌های اصلی اسکار ۲۰۲۲ محسوب می‌شود.

به گزارش ایسنا، در جدیدترین پیش بینی درباره جوایز اسکار ۲۰۲۲ که از سوی «اسکات فینبرگ» ستون‌نویس جوایز سینمایی در نشریه هالیوود ریپورتر منتشر شده است، فیلم «قهرمان» به نویسندگی و کارگرانی اصغر فرهادی جزو پیشتازهای چهار شاخه قرار دارد و در صورتی که این فیلم بتواند به جمع نامزدهای نهایی دو شاخه بهترین فیلم و کارگردانی راه یابد، نخستین باری خواهد بود که سینمای ایران در این دو شاخه مهم و اصلی جوایز اسکار، نامزد کسب اسکار می‌شود. «قهرمان» پس از «پادشاه ریچارد»، «بلفاست» و «قدرت سگ» در رتبه چهارم شانس‌های اسکار بهترین فیلم قرار گرفته و پس از آن نیز فیلم‌های «C'mon, C'mon»، «کودا»، «تل ماسه»، «هر چه قوی‌تر، سخت‌تر زمین می‌خوری»، «مادرن موازی» و «اسپنسر» قرار دارند. در شاخه بهترین کارگردانی نیز فرهادی در صدر شانس‌های کسب جایزه قرار داده شده و پس از آن «کنت برانا» (بلفاست)، «جین کمپیون» (قدرت سگ)، «دنیس ویلوو» (تل ماسه) و «رینالدو مارکوس گرین» (پادشاه ریچارد) جای گرفته‌اند. این فیلم در شاخه بهترین فیلمنامه اصلی پس از «بلفاست» در رتبه دوم پیشتازهای کسب جایزه قرار دارد و «پادشاه ریچارد»، «C'mon, Cmon» و «مادران موازی» دیگر رقبای اصلی فرهادی در این شاخه محسوب می‌شوند. طبق پیش‌بینی‌های گذشته، «قهرمان» در شاخه بهترین فیلم بین‌المللی (فیلم غیرانگلیسی زبان) نیز در رتبه نخست بخت‌های اصلی کسب جایزه قرار دارد و «کوپه شماره ۶» (فنلاند)، «تیتان» (فرانسه)، «بدترین آدم دنیا» (نروژ) و «دست خدا» (ایتالیا) رقبای اصلی این فیلم معرفی شده‌اند. با این وجود فیلم «قهرمان» هنوز به صورت رسمی به عنوان نماینده سینمای ایران در شاخه بهترین فیلم بین‌المللی معرفی نشده است. سینمای ایران پیش از با دو فیلم «جدایی» و «فروشنده» موفق به کسب جایزه اسکار خارجی شده و فرهادی برای فیلم «جدایی» در شاخه بهترین فیلمنامه اصلی نیز به جمع نامزدهای نهایی راه یافت. پیش از آن، مجیدی برای نخستین بار در سال ۱۹۹۸ با فیلم «بچه‌های آسمان» سینمای ایران را نامزد ابن شاخه از جوایز اسکار کرد. در صورت راهیابی «قهرمان» به جمع نامزدهای شاخه بهترین فیلم یا کارگردانی، این نخستین حضور سینمای ایران در جمع نامزدهای این دو شاخه از جوایز اسکار خواهد بود که به ندرت شاهد حضور سینماگران آسیایی بوده است. جدیدترین ساخته فرهادی در نخستین نمایش جهانی خود امسال در جشنواره فیلم کن رونمایی شد و در نهایت جایزه بزرگ هیات داوران را به خود اختصاص داد. «قهرمان» قرار است از تاریخ ۷ ژانویه ۲۰۲۲ (۱۷ دی‌ماه) در سینماهای آمریکا و از ۲۱ ژانویه از سوی سامانه نمایش آنلاین آمازون پرایم اکران شود. امیر جدیدی، محسن تنابنده، فرشته صدرعرفایی و سارینا فرهادی در کنار جمعی از بازیگران بومی در شهر شیراز مقابل دوربین این فیلم رفته‌اند.

فعالیت خانه‌های غیرمجاز راحت‌تر شده است

نایب رئیس جامعه بومگردی کشور گفت: شرایط پیچیده و طولانیِ تمدید مجوز، زمینه فعالیت خانه‌های غیرمجاز را تشدید و راحت‌تر کرده است. اکبر رضوانیان با انتقاد از پیچیدگی ضوابط تمدید مجوز تاسیاست گردشگری به‌ویژه برای بومگردی‌ها در سالی که با عنوان «تولید، پشتیبانی‌ها و مانع‌زدایی» نام‌گذاری شده است در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: تمام تأسیسات گردشگری برای دریافت و یا تمدید مجوز از طریق سامانه «جانا» زیر نظر وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی اقدام می‌کنند. بومگردی‌ها هر بار که به این سامانه مراجعه کرده‌اند شاهد پیچیده‌تر شدن شرایط و مدارک شده‌اند و همین باعث شده تعداد زیادی از بومگردی‌ها دیگر مایل به تمدید مجوز نباشند و ترجیح دهند بدون تمدید مجوز به فعالیت خود ادامه دهند. دیگر کمتر به جامعه برای پیگیری تمدید مجوز مراجعه می‌کنند، اصلا مجوز نمی‌خواهند و این خیلی بد است. او افزود: به سمتی می‌رویم که مجوزهای دولتی، ارزش و جایگاه خود را از دست می‌دهند و این موضوع را باید آسیب‌شناسی کرد، فعالانی که تا دیروز پیگیر مجوز و تمدید آن بودند، الان نه برای صدور و نه برای تمدید مجوز مراجعه نمی‌کنند. او با اشاره به نظارت‌هایی که فقط متمرکز بر اماکن دارای مجوز است و در کنار سختگیری برای تمدید مجوز، انگیزه را برای فعالیت بدون مجوز بیشتر کرده است، گفت: ارگان‌های نظارتی معمولا با فضاهایی کار دارند که مجوز گرفته‌اند و با اماکن بدون مجوز هیچ کاری ندارند، مثلا در یکی از مناطق کویری که آخر هر هفته دست‌کم ۳۰ خانه آن از مسافران اتوبوسی لبریز می‌شود، هیچ ارگان نظارتی با این خانه‌ها کاری ندارد، اما فقط کافی است یکی از این خانه‌ها مجوز داشته باشد و صدای ساز از آن بیرون بیاید، برخورد کرده و مانع ایجاد می‌کنند. درحالی که در همان شرایط، هیچ محدودیتی برای خانه‌های بدون مجوز وجود ندارد. رضوانیان افزود: در سالی که «مانع‌زدایی» نام گرفته، قرار است موانع را شناسایی کنیم و از سر راه برداریم نه این‌که آن را تشدید کنیم. نایب رییس جامعه بومگردی کشور ادامه داد: البته منظور ما این نیست که با صدور مجوز و یا تمدید آن مشکل داشته باشیم، بلکه صحبت از پیچیده کردن شرایط است؛ چرا کسی که شش ماه پیش کلی مدارک برای دریافت مجوز ارائه کرده، چند ماه بعد برای تمدید همان مجوز باید مدارک بیشتری تحویل دهد؟ چرا فقط به کمیت مدارک کار دارند و ارزشی برای کیفیت قائل نیستند؟ معتقدم به اندازه مدرک سوءپیشینه، دوره آموزشی فرد متقاضی ضرورت و اهمیت دارد. ما این همه سال خود را نابود کردیم و سختی دیدیم که دوره‌های آموزشی برای مدیران بومگردی‌ها اجرا شود، ولی در آخر به این نقطه رسیده‌ایم. در همان حد که برای مدارک ارزش قائل‌اید برای آموزش و کیفیت هم ارزش قائل باشید.

او بیان کرد: این رویه که برای صدور و تمدید مجوزها در پیش گرفته شده فقط دلسردی و دلزدگی را بیشتر می‌کند. همین حالا، آن قدر مانع وجود دارد که آن تعداد تاسیساتی را هم که در این حوزه باقی مانده‌اند به سختی نگه داشت؛ چرا با سخت‌تر کردن مقررات برای تمدید مجوز تأسیسات گردشگری، راه را برای خروج یک‌سری از فعالان و فعالیت‌های غیرمجاز باز می‌کنید؟ همین حالا برای راه‌اندازی بومگردی باید هفت‌خان رستم را طی کرد.

او همچنین گفت: جالب است که برای اضافه کردن بندها و ضوابط مربوط به صدور و تمدید مجوز از جوامع تخصصی نظر و مشورتی نمی‌گیرند. کم کم احساس می‌کنیم بودن و نبودن ما تفاوتی ندارد. از طرفی، اختیار رسیدگی به شکایت‌ها را به جوامع تخصصی واگذار می‌کنند، اما سوال این است مگر ابتدای کار را به این جوامع واگذار کرده بودید که انتهای کار را واگذار می‌کنید؟ چرا باید روی موضوعی نظر بدهیم که در تنظیم و اجرای آن هیچ نقشی نداشته‌ایم!؟

رضوانیان اظهار کرد: سامانه جانا و فرآیند صدور و تمدید مجوزها به دغدغه‌ای برای ما تبدیل شده است. واقعا در سال مانع‌زدایی چه حرکتی انجام داده‌اند که موانع کمتر شده باشد!؟

بنیاد بیژن بصیری در ایتالیا افتتاح شد

افتتاحیه «بنیاد بصیری» و رونمایی از اثر جدید این هنرمند در شهر فابرو واقع در استان اومبریای کشور ایتالیا «بنیاد بصیری» با محوریت موضوع حماسی «طوفان» و با رونمایی از اثر «خانهٔ سرنوشت» افتتاح شد. بیژن بصیری نقاش ایرانی-ایتالیایی متولد تهران در سال ۱۳۳۳ است که از آغاز نوجوانی فعالیت‌های هنری‌اش را آغاز کرده است. او سال ۱۳۵۴به ایتالیا رفت و در رشتهٔ طراحی صحنه در رم به تحصیل پرداخت. بصیری نمایشگاه‌های انفرادی بسیاری در ایران، ایتالیا، آلمان، ترکیه و کشورهای دیگر برگزار کرده و در نمایشگاه‌های عمومی در کشورهایی چون هلند، اتریش، ایتالیا، بوسنی و... شرکت نموده و با هنرمندان متعدد و پژوهشگران بسیاری همکاری داشته است. آثار بیژن بصیری سال ۱۳۹۴ در موزه هنرهای معاصر تهران و سال ۱۳۹۸ در موزه ملی ایران به نمایش درآمد. بیژن بصیری در طول فعالیت‌های مستمر هنری‌اش با مواد مختلف از جمله فولاد و برنز، پاپیه ماشه و عناصر متشکل از سنگ‌های آتشفشانی کار کرده است اما ویژگی خاص آثار بصیری چند رشته‌ای بودن آن‌هاست که به صورت هم‌آمیزی نقاشی و مجسمه‌سازی با نگاهی شاعرانه و فیلسوفانه پدید آمده‌اند. آثار او جهان عظیم و بکری از تصاویر جوشان و درعین‌حال منجمد را برای مخاطب مجسم می‌کند. یکی از بهترین منابع برای راه‌یابی به اندیشهٔ بصیری بیانیهٔ او با عنوان «گداخت اندیشه» (Magmatic Thought) است که در سال ۱۳۶۵ منتشر شده و تاکنون در حال تکمیل و افزودن به بندهای آن است. در مقدمهٔ بیانیه چنین آمده است: «در نخستین گام‌ها بر فراز دهانهٔ آتشفشان حس می‌کنم حضور گدازها را همچون گردش خون در رگ و مغز را در اوج آفرینش، از آن زمان مهمان این معبدم، جایی که جسم جان می‌گیرد و سنگ‌ها جانداری عالی‌رتبه می‌مانند.» بصیری با چنین نگاه شهودی و شاعرانه‌ای و با تأکید بر مقدم بودن تصویر بر شناخت، در برابر جریان جوشان تصاویر قرار می‌گیرد و دست به آفرینش می‌زند. بیژن بصیری در جولای سال ۲۰۲۰ میلادی (تیر ماه ۱۳۹۹ شمسی) ناحیه فابرو در روستاهای استان اومبریا را به عنوان مقر بنیاد خود برگزید. این محل که حاوی یک سولهٔ صنعتی به مساحت ۴۳۰۰ متر مربع است، استودیوی جدید این هنرمند نیز خواهد بود. بنیاد بصیری روز ۲۴ مهر به طور رسمی در این مکان افتتاح شد. در این مراسم که علاوه بر اعضای اصلی بنیاد بصیری، هنرمندان و پژوهشگران و برخی مقام‌های شهری حضور داشتند، اثر خانهٔ سرنوشت (DIMORA DELLA SORTE) رونمایی شد و برنامه‌ها و اهداف بنیاد او معرفی شد. همچنین حاضران و علاقمندان از آثار این هنرمند بازدید کردند. برونو کُورا (Bruno Corà) روز ۱۶ اکتبر در موزهٔ کلیسای مرکزی شهر چیتّا دِلّا پیئوه، «خانهٔ سرنوشت» اثر جدید بصیری را که ویژهٔ کلیسای مذکور ساخته شده بود، رونمایی و معرفی کرد. کلیسای مرکزی شهر چیتّا دِلّا پیئوه که به ساحت قدیسان محافظ شهر تقدیم شده، مملو از آثار هنری مربوط به قرون شانزدهم و هفدهم میلادی است. از میان آن آثار می‌توان به غسل تعمید مسیح (۱۵۱۰ میلادی) و حضرت مریم و مسیح با قدیسان اثر پیِترو پروجینو اشاره کرد. در مراسم افتتاحیه بنیاد بصیری و رونمایی اثر DIMORA DELLA SORTE ابتدا دون سیمون (DON Simone) ، کشیش چیتا دلا پیوه، به نمایندگی از سوی کاردینال بستتی (Bassetti) و مارکو سالوی (Mons. Marco Salvi) اسقفِ پروجا، متنی را قرائت کرد. در متن نامه چنین آمده بود: «از نگرش نو و برنامه‌ریزی رویداد امروز از سوی بنیاد بصیری و همین‌طور افتتاح نمایشگاه با عنوان «خانهٔ سرنوشت»، اثری با اهمیت بین‌المللی در موزه کلیسای جامع چیتا دلا پیوه (Città della Pieve)، قدردانی می‌کنم. در این برههٔ تاریخی حساس که انسانیت با مخاطرات ناشی از اطمینان نداشتن به آینده روبروست، بیان هنری همچنان می‌تواند انگیزهٔ حرکت آرام و شجاعانهٔ ما را در مسیر زنده نگه دارد. تا زمانی که قلب‌هایمان لذت آرامش را دریابند در مسیر پاسداشت زندگی و ایمان که هرکدام از ما به آن فراخوانده شده‌ایم، هر ابتکاری مانند اقدام امروز بسیار پسندیده خواهد بود.»

موزه برلین نقاشی استردادی را دوباره خرید

موزه برلین یکی از تابلوهای نقاشی غارت‌شده «پیسارو» که استرداد کرده بود را بار دیگر خریداری کرد.

به گزارش ایسنا و به نقل از آرت‌نیوزپیپر، نگارخانه ملی کهن یکی از تابلوهای نقاشی «پیسارو» نقاش مشهور فرانسوی را پس از آنکه آن را بازگرداند بار دیگر خریداری کردند. این نقاشی به «آرماند دورویل» یک وکیل یهودی تعلق داشت و وارثان او به ناچار این اثر را در سال ۱۹۴۲ در فرانسه به مزایده گذاشته بودند.

«دورویل» این نقاشی که با نام «میدانی در Roche-Guyon» شناخته می‌شود را در سال ۱۹۲۸ در پاریس خریداری کرد. او مجموعه‌ای متشکل از ۴۵۰ اثر هنری از جمله آثار «رنوار»، «بونار» و «مونه» جمع‌آوری کرده بود. پس از آنکه ارتش آلمان در سال ۱۹۴۰ پاریس را اشغال کرد، «دورویل» به جنوب فرانسه گریخت و برخی از آثارش را نیز با خود برد. او در سال ۱۹۴۱ درگذشت و میراثش را برای سه برادر و خواهر و فرزندانشان به جای گذاشت.

وارثان او مجموعه آثارش را در سال ۱۹۴۲ در «نیس» به فروش رساندند اما از دسترسی به عواید فروش بی‌بهره ماندند. نازی‌ها در طول جنگ جهانی دوم هزاران اثر هنری از خانواده‌های یهودی را ربودند و روند بازگرداندن این آثار سرعت کمی داشته و با نزاع‌های قانونی و تحقیقات پیچیده همراه بوده است.

و اما ماجرای خلق نقاشی از این قرار است که «پیسارو» در سال ۱۸۶۷ در ملاقاتی با یکی از دوستان هنرمندش در «Roche-Guyon» واقع در شمال پاریس به همراه «پل سزان» در آنجا نقاشی کشید. نگارخانه ملی کهن این نقاشی را در سال ۱۹۶۱ را در یک گالری واقع در لندن خریداری کرد. حالا این نقاشی که به وارثان این وکیل یهودی بازگردانده شده است بار دیگر به مجموعه این موزه اضافه خواهد شد؛ چراکه آن‌ها با فروش این اثر به موزه موافقت کرده‌اند.

اخبار کوتاه

اعلام نامزدهای بیستمین مسابقه مطبوعاتی انجمن منتقدان، نویسندگان و پژوهشگران تئاتر

اسامی نامزدهای بخش‌های مختلف بیستمین مسابقه مطبوعاتی سالیانه انجمن منتقدان، نویسندگان و پژوهشگران تئاتر اعلام شد. فهرست نامزدها به شرح زیر است:

گفت‌وگو:

«مهدی میرمحمدی» از ماهنامه شبکه آفتاب، «میثم جهانگیری» از فصلنامه نمایش شناخت و «عباس غفاری» از خبرگزاری هنرآنلاین

نقد:

«سمیرامیس بابایی» از ماهنامه دنیای تصویر، «آزاده فخری» از ماهنامه نمایش و «شهرام خرازی‌ها» از ماهنامه نمایش

یادداشت:

«عباس غفاری» از خبرگزاری هنرآنلاین، «سیدحسین رسولی» از روزنامه اعتماد و «رویا سلیمی» از روزنامه مردم سالاری

ترجمه:

«اَنیسا رئوفی» از ماهنامه شبکه آفتاب، «فاطمه صمدزاده» از ماهنامه نقش صحنه و «نسیبه جمشیدی شاهرودی» از ماهنامه نقش صحنه

بخش مقاله:

«محسن خیمه‌دوز» از روزنامه اعتماد، «علی منصوری» از سایت تئاتر شورایی تهران و «بهزاد خاکی‌نژاد» از کتاب انجمن مدرسان تئاتر

بخش عکس:

«حسین گلستان»، «علی‌اصغر اظهاری خوشکار» و «حمید رضایی»

در آینده نزدیک که زمان آن متعاقبا اطلاع‌رسانی خواهد شد، از برگزیدگان بیستمین مسابقه مطبوعاتی سالیانه انجمن منتقدان، نویسندگان و پژوهشگران تئاتر، طی مراسمی تقدیر می‌شود.

انتشار مجموعه نمایشنامه‌های «دراما»

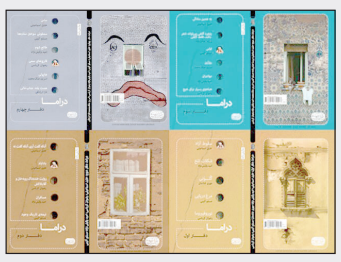

مجموعه نمایشنامه‌های «دراما» در چهار دفتر منتشر شد. به گزارش ایسنا، در این مجموعه، آثاری از خلیل اسماعیلی، مسلم آئینی، امید وکیلی‌نژاد، رضوان کرباسی، آسرین ملک‌محمد، مهری شادمان، پریسا عباس‌زاده، و تارا ارژنگی آمده و در انتشارات ناظرزاده کرمانی راهی بازار کتاب شده است. خلیل اسماعیلی در این رابطه می‌گوید: ما در این مجموعه تلاش کرده‌ایم با نگاه و رویکردی آسیب‌شناسانه به برخی معضلات و دغدغه‌های روز جامعه، داستان‌هایی دغدغه‌مند و البته دراماتیک و جذاب را به نگارش درآوریم که از قابلیت‌های نمایشی و اجرایی بالایی برخوردار باشند؛ یعنی نمایشنامه‌هایی نسبتاً کوتاه با پرسوناژهایی محدود که به راحتی و با کمترین هزینه ممکن قابلیت اجرا در سالن‌های مختلف را داشته باشند. این مجموعه در کتابفروشی‌ها و سایت‌های اینترنتی فروش کتاب عرضه شده و علاقه‌مندان می‌توانند آن را تهیه کنند.

احمد مهران‌فر در فیلمی تولید مشترک با افغانستان

احمد مهران‌فر به‌عنوان اولین بازیگر فیلم سینمایی «پاکول» به کارگردانی نوید اسماعیلی انتخاب شد. به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی پروژه؛ احمد مهران‌فر اولین بازیگری است که به فیلم سینمایی «پاکول» به کارگردانی نوید اسماعیلی و تهیه‌کنندگی غلامرضا آزادی پیوسته است و این اثر در حال حاضر در مرحله انتخاب بازیگران قرار دارد. مهران‌فر به عنوان نقش اصلی «پاکول» قرار است با شخصیت متفاوتی به ایفای نقش بپردازد و در روزهای آینده چهره‌های مطرح دیگری به این پروژه اضافه خواهند شد. «پاکول» دومین فیلم سینمایی اسماعیلی است که به صورت مشترک با کشور افغانستان ساخته می‌شود و قرار است برای حضور در چهلمین جشنواره فیلم فجر و همچنین فستیوال‌های جهانی آماده شود. در خلاصه داستان این فیلم آمده است: امیر تمام دیدگاهش نسبت به چرخه زندگی روزمره‌اش تغییر کرده، اما روزی از تلاقی دو سرنوشت، طبیعت به او نشان می‌دهد که می‌تواند بیشتر از آنچه که فکر می‌کند خودش را ثابت کند. اسامی کامل عوامل «پاکول» عبارتند از: تهیه‌کننده: غلامرضا آزادی، کارگردان: نوید اسماعیلی، نویسندگان: وحید اسماعیلی، امیر یوشی، مجری طرح و جانشین تهیه‌کننده: سعیده حمیدی، مدیرتولید: حامی جهانی، جانشین تولید: امین شفا، مدیر فیلمبرداری: شهرام نجاریان، تدوین: منوچهر صانعی، طراح صحنه: مهرداد رنجی، طراح گریم: جنان صدفی، مدیر صدابرداری: فرزان معاونیان، طراحی و ترکیب صدا: بهروز معاونیان، مشاور پروژه : امیر صیدآبادی، مدیر برنامه‌ریزی: گلچهره دانش، دستیار اول کارگردان: ایمان غیرتمند، منشی صحنه: داریوش اسقایی، عکاس: اردلان آزرمی، مدیر تدارکات : علیرضا مظفری

«روشنایی‌های لبنان» در پاریس

همزمان با خاموشی‌های گسترده در بیروت و دیگر شهرها، نمایشگاه «روشنایی‌های لبنان» شامل آثار ۵۵ هنرمند لبنانی از دهه ۱۹۵۰ تا امروز در شهر پاریس برپا شده است. به گزارش هنر انلاین، «روشنایی‌های لبنان» ماه گذشته میلادی در موسسه جهان عرب در پایتخت فرانسه آغاز به کار کرد و نمایشگاه‌گردان آن کلود لمان است؛ یک مجموعه‌دار فرانسوی - لبنانی که معتقد است هنرمندان همواره از نور استثنایی لبنان گفته‌اند و این نور شهر بیروت را در گذر از سال‌های پرالتهاب به نگینی درخشان تبدیل کرده است. به باور لمان، آنچه در نمایشگاه «روشنایی‌های لبنان» در پاریس به نمایش درنیامده، نه کاملا غربی است نه صرفا شرقی. بر این اساس، آثار هنری فقط به لبنان تعلق دارند، نه هیچ خاک و سرزمین دیگر. یازده نفر از هنرمندان جوان حاضر در نمایشگاه با سنین ۲۱ تا ۳۵ سال با فراخوان برگزیده شده و آثار هنری خود را با موضوع بیروت به پاریس فرستاده‌اند. بخش دیگر آثار هم گزیده ۱۶۰۰ اثر اهدایی خانواده لمان به موسسه جهان عرب در سه سال اخیر هستند. یکی از نقاشی‌های برجسته و چشمگیر حاضر در نمایشگاه «پایان» ایمن بعلبعکی است که گرچه سال ۲۰۱۶ کشیده شده اما تابلو نئون پایان روی آن کنایه‌ای است به این روزهای بیروت و لبنان بحران‌زده. الیاس نفع، جوان‌ترین هنرمند حاضر در نمایشگاه «روشنایی‌های لبنان» با ۲۴ سال یک چیدمان بزرگ بر اساس اجرای «شب‌های انس» خواننده سوری در سال ۱۹۴۴ در وین خلق کرده و مضمونی درباره هویت عربی دارد. لمان امیدوار است پس از پایان کار نمایشگاه در پاریس، دیگر شهرهای جهان هم میزبان «روشنایی‌های لبنان» باشند و این روزها برنامه‌ریزی برای ارسال آثار و نمایش آنها در سنگاپور، ایالات متحده و مغرب در جریان است.

زندگی و آثار هاکوبین و هوکسای، نقاشان بزرگ ژاپن کتاب شد

مسعود شهریاری مدیر انتشارات کارگاه اتفاق، با این توضیح که از مجموعه فرهنگ و هنر ژاپن دو کتاب به‌زودی نشر می‌یابد به هنرآنلاین گفت: این مجموعه‌ها که شامل «شاعران ژاپن» و «نقاشان ژاپن» است با ترجمه و تحقیق ع.پاشایی منتشر می‌شوند. تاکنون از مجموعه شاعران ژاپن کتاب‌هایی در ارتباط با زندگی و شعر باشو، ریوکان، ایسا، شیکی و بوسون منتشر شده و از مجموعه نقاشان ژاپن هم کتاب‌های سن‌گایی نقاش و استاد بزرگ ذن و ذن‌گا نقاشی ذن نشر یافته است.